

sere i et omfang, der i hvert fald ikke var dækning for hos den danske efterretningstjeneste?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg har aldeles ikke vildledt nogen, hverken Folketinget eller andre. Jeg har ikke på nogen som helst måde gjort andet end her at videregive, hvad Forsvarets Efterretningstjeneste rent faktisk har sagt.

Lad mig så minde om, at den danske regerings beslutning om og Folketingets tilslutning til, at Danmark skulle deltage i den internationale koalition, ikke var baseret på spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben, men var baseret på, at Saddam Hussein nægtede at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd. Og lad mig minde om, hvad FN's Sikkerhedsråd har sagt: Iraks krænkelse af sikkerhedsrådsresolutioner og spredning af masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler udgør en trussel mod international fred og sikkerhed.

Det har FN's Sikkerhedsråd fastslået med enstemmighed, men det, den danske regering traf sin beslutning på grundlag af, var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN. Det måtte selvfølgelig have en konsekvens. Man kan ikke bare passivt se på, at en skrupelløs militærdiktator gang på gang tilsidesætter, hvad FN beslutter, for så underminerer det FN's autoritet.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal understrege, hvad hr. Søren Søndergaard sagde indledningsvis; Vi diskuterer under det her spørgsmål ikke, hvad regeringens årsag til at gå i krig var – vi diskuterer *ikke*, hvad regeringens årsag til at gå i krig var. Det, vi diskuterer under det her spørgsmål, er, hvad forskellige danske myndigheders opfattelse var af eksistensen af irakiske masseødelæggelsesvåben i perioden fra 1998 til angrebet på Irak i 2003. Det er diskussionen.

I den forbindelse skal jeg spørge statsministeren, hvorfor vurderingerne var så forskellige. Ifølge lækkede dokumenter fra Forsvarets Efterretningstjeneste fra oktober 2002 troede Forsvarets Efterretningstjeneste ikke på de centrale historier fra USA og fra England om Iraks atomvåben og biologiske programmer. Alligevel sendte Udenrigsministeriets sikkerhedskontor et notat til Det Udenrigspolitiske Nævn i oktober 2002, hvor de amerikanske og britiske historier blev taget for gode varer. Hvorfor er de vurderinger så forskellige?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Der er ikke tale om forskellige vurderinger. Jeg kan i det hele henvide til, hvad jeg allerede har sagt, hvor jeg gentager, at Forsvarets Efterretningstjeneste har oplyst, at det i perioden frem til Irakkrigen hele tiden overordnet set har været FE's vurdering, at Irak sandsynligvis rådede over biologiske og kemiske våben. Det er det, der er at sige om den sag.

Jeg synes, det er meget tankevækkende, at nu vil venstrefløjen pludselig ikke længere diskutere, hvad der rent faktisk var regeringens og Folketingets flertals begrundelser for at deltage i den internationale koalition. Det tyder jo på, at venstrefløjen har en meget svag sag, at nu vil man simpelt hen ikke længere diskutere, hvad der rent faktisk var regeringens begrundelser. Og lad mig gentage dem: Regeringens begrundelse for at deltage i krigen mod Saddam Hussein var ikke spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben, det var spørgsmålet om, at Saddam Hussein nægtede at samarbejde med FN's Sikkerhedsråd, og selvfølgelig må det have en konsekvens, når en skrupelløs militærdiktatur nægter at samarbejde med FN, for ellers sender man jo et farligt signal til verdens tyranner om, at de bare kan opføre sig, som de vil.

Kl. 13.20

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi vil hjertens gerne diskutere årsagerne til, at regeringen gik i krig. Vi mener blot, at det er en god idé at have en dagsorden, når man diskuterer i Folketinget, og derfor ville det heller ikke være på sin plads, hvis jeg begynder at spørge statsministeren om statsministerens holdning til panikpakken, som blev bekendtgjort for befolkningen i sidste uge. En dagsorden har forskellige punkter, og punktet om regeringens årsag til at gå i krig kommer sådan set senere. Så det er blot et spørgsmål om at forsøge at holde os til de spørgsmål, der er stillet.

Jeg skal bede statsministeren bekræfte, at sikkerhedskontoret faktisk havde Forsvarets Efterretningstjenestes vurderinger til rådighed, og at de forbehold, som Forsvarets Efterretningstjeneste havde over for f.eks. oplysningerne fra USA og England, ikke gik igen i sikkerhedskontorets vurdering.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan ikke føje mere til, hvad jeg allerede har sagt, og hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil snakke om det notat fra Udenrigsministeriet, så